

İSLAMİ EĞİTİMLE MEDENİYET İNŞA ETMEK

Bismillâhirrahmânirrahîm.

*ElhamdülillâhiRabbi'l-âlemîn. Ve'sselâtu
ve'sselâmu alâ seyyidinâ Muhammedin ve
âlihi ecmâine'ttayyîbine'ttâhirîn.*

Ve ba'd:

Çok aziz ve muhterem kardeşlerim!

es-Selâmü aleyküm ve rahmetullâh...

Allahu Teâlâ hazretlerinin her türlü ihsân ve ikramı dünyada ve âhirette üzerinize olsun.

Hakyol Vakfı cennet-mekân Mehmed Zahid Hocamız'ın emri ve işaretiyle kurulmuş mübarek bir vakıftır. Nizamnâmesini ve gaye maddelerini kendisine okumuştuk, duasını almıştık.

Bendenize "Benden sonra bu vazifeyi, evladım sen yaparsın." buyurduğu zaman ben âciz ve nâçiz bir kimse olduğumu, liyakatsizliğimi ifade edince;

“Gücümüz yetmez bu kadar ağır bir yükü kaldırmaya...” diye kızıyla beraber kendisine söylediğimiz zaman;

“O zaman size yardım ederler.” demişti.

Biz bu himmet ve yardımı her şeyde görüyoruz. Emin olun; büyüklerimizin himmeti, duası olmasaydı sıralanan şeylerin hiçbirisine ulaşamazdık. Değil profesör unvanını vermek, bizi üniversitede asistan bile yapmazlardı. Allah’a hamd ü senâlar olsun! *Hâzâ min fadli rabbî...*

Vakfımızın ana gayesi insan yetiştirmektir. Yapılan yatırımların en verimlisi, en kıymetlisi, en çok kâr getireni insanoğluna yapılan yatırımdır. Onun yetişmesi için harcanan emektir. Sonucu çok büyük olur. Bazen yetişen tek bir insan milyonları kurtarır.

Terbiye edilecek insan, elinizde ham bir malzemedir. Allah’ın emriyle yetişirse, güzel şeyler öğretilirse, Kur’ân-ı Kerîm yolunda eğitilirse evliyâ olur. Eğitimde yanlış bilgilerle yönlendirilirse, kafası doldurulurken gönlü harap edilirse, tahrip edilirse, nefsi canavarlaştırılırsa eşkıyâlar eşkıyâsı olur. Eğitim bu kadar önemli bir husustur.

Onun için biz eğitimin her çeşidiyle meşgul olmak, eğitimin hizmetçisi olmak çalışmalarını en öne aldık. “Yaygın eğitim olarak neler yapabiliriz?” diye düşündük. Vaazlar, konferanslar, binlerce insanı toplayabiliyor ama daha geniş çalışma olsun diye dergiler çıkarttık. Daha da güzel çalışmalar olsun diye radyo ve televizyon çalışmalarına başladık. Bazı kardeşlerimiz bazı şehirlerde yayın yapmaktalar. Seslerimiz, Allah’ın ahkâmı, Kur’an’ın âyâtı, Resûlullah’ın ehâdîs-i şerîfesi fezalarda dolaşüyor. Elhamdülillah... Allah daha güzel hizmetler nasip etsin.

a. Eğitimin Kalite ve Çeşitliliği Kanuni S. Süleyman' ın Şartnamesi Örneği

Eğitimin çeşitleri var. Tam yetişmiş bir insan olmak kolay değil. Birçok yönden yetişmiş olmak lazım. Bu hususta bir gazetede “Süleymaniye camiine imam tayin edilmesi gereken namzetler üzerinde hangi vasıflar aranır?” diye, Süleymaniye camiini vakfetmiş olan Kanunî Süleyman’ın şartnâmesi neşredilmişti. Öyle şartlar istiyor ki imamda, vakfeden cennet-mekân Kanunî Sultan Süleyman Hân;

“Alim olacak, fâzıl olacak, kâmil olacak, edib olacak, kıraati güzel olacak, sesi güzel olacak, yüzü güzel olacak...”

Hepsini böyle sıralıyor. “Edib olacak, zarif olacak...” Onları sıralıyor. “İyi ata binecek, iyi kılıç kuşanacak...”

Bunları da sıralıyor.

Hakikaten de bugün çevremizdeki şartlar gösteriyor ki kadın ve erkek, büyük ve küçük hepimizin her yönden çok iyi yetişmemiz lazım.

Bakın 500 kadar yabanî, gayri medenî İspanyol gemilere binip Amerika’ya gittiği zaman, ellerindeki ateşli silahlarla 3 milyon kıta ahalisini öldürmüşler. Çünkü onların elinde o kadar mükemmel silahlar yok. Aynı gaddarlığı Kızılderililer için de Batılılar’ın yaptığını biliyoruz. Afrika’da da, özellikle bizim haberimiz olmayan zamanlarda, müslüman köylerini basarak, oradaki delikanlıları esir alıp Amerikan pazarlarında sattıklarını ve Amerikan tarlalarında ırgat olarak çalıştırdıklarını biliyoruz. Bileklerini bükemezlerdi ama ellerindeki silahlarla köylerini yakıp yıkıp

kendilerini esir alıyorlardı ve “insan” diye de hitap etmeyip “köpek!” diye sesleniyorlardı.

Avustralya'nın Aborjinlerini -yani yerlilerini- de aynı şekilde tahrip etmişlerdir. Çünkü onların da silahları çok iptidaî idi. Hatta yok olmaları için onların yaşadığı yerlerde atom denemeleri yapmışlardır; Ruslar'ın Kazakistan'da atom denemesi yaptığı gibi...

İtalyanlar Habeşistan'a hücum ettiği zaman da... Habeşler'in arslan adamları olduğunu söylerler. “Arslan adam” unvanı almak için bir yiğidin arslanla pençeleşmesi ve onu yenmesi gerekiyormuş. Onu yenene “arslan adam” derlermiş. Ama İtalyanlar'ın tankları, ateşli silahları karşısında Habeşler'in arslan adamları para etmedi ve istilaya uğradılar.

İtalyanlar Libya'ya hücum ettikleri zaman ahalinin yüzde otuzundan fazlasını kestiler. Onlar çok güzel bir çalışma gösteriyorlardı. Sunûsî hazretlerinin tarikati üzere çalışmalarla haftanın günlerini çeşitli eğitim faaliyetlerine bölmüşlerdi. Bir günleri de silah talimiydi, bedenî eğitimdi. Ziraat yapıyorlardı, hurma dikiyorlardı, talim yapıyorlardı. Kur'an öğreniyorlardı, hadîs-i şerîf öğreniyor-

lardı. Onların dikmiş oldukları hurmaların hepsini İtalyanlar yaktılar.

Cezayir'e de Fransızlar saldırdıkları zaman, yine ahalinin üçte birini katliam etmişlerdir.

Bizim de bugünkü durumumuz maalesef - o kadar da aşağıda olmasa bile- oldukça acı durumdadır. Çünkü İslâm düşmanlarının elinde nükleer güç vardır ama müslümanların elinde yoktur. Onların elinde elektronik cihazlar, mükemmel silahlar vardır ama mü'minlerin elinde yoktur. Onların ilim, fikir ve teknoloji yönünden seviyeleri ileridir; maalesef müslümanlar geridir. Geri bırakılmıştır. O teknolojiyle müslümanların geri kalması için çalışılmıştır. Tuzaklar kurulmuştur. Hatta Avrupa'ya gelen Şarklılar'ın ve Avrupa dışı ülkelerin çocuklarına ayrı eğitim verilmiştir, kendi vatandaşlarına ayrı eğitim verilmiştir.

Hatta Fransa'da "Bu kadar tahsil Ortadoğu için yeter." tabiri çıkmıştır. Doktora yaptırırken bile onlara göstermelik doktora yaptırırılar. Hakiki alim yetişmesinler, gerçek kuvvetli insan olmasınlar diye...

Biz de bugün Kızılderililer, Aztekler, İnkalar, Aborjinler, Afrikalılar gibi çok mükemmel silahlara sahip insanların karşısında, onlara el uzatamayan, yetişemeyen hasımlar durumundayız. Yani bizler de yok olabiliriz! Nitekim Çernobil'deki bir nükleer sızıntının Türkiye'nin bile başına -o kadar uzak mesafeye rağmen- ne kadar zararlar açtığını biliyorsunuz. Onların bizi nükleer silahlarla tahrip etmemesinin sebebi, zararı tahdit edemeyecekleri içindir. Medeniyetlerinden dolayı değildir. Zararı hudutlandırmaları mümkün olsa bir tanemizin yaşamasına imkân vermezler.

b. Çifte Standart Onların Devlet Anlayışlarının Prensibidir. Onlara Karşı Her Çeşit Güçten Hazırlıklı Olalım

Onların çifte standartları kendi devletler hukuku anlayışlarının prensibidir. Onlar her şeyi kendileri için başka, kendilerinin dışındakiler için başka türlü düşünürler. Çifte standart; yani kendisine gelince öyle yapmak, berikisine gelince böyle yapmak, ötekisinin hakkını çiğnemek ama kendi hakkını çiğnetmemek için bağırarak onların prensipleridir, meslekleridir.

Bunları niçin anlatıyorum?

Ne yapıp yapıp, çok yüksek seviyede, mükemmel, alim, fâzıl, kâmil insanlar olmak zorundayız. Bu bize Kur'ân-ı Kerîm'in emridir. Allahu Teâlâ hazretleri;

وَأَعِدُّوا لَهُمْ مَا اسْتَطَعْتُمْ مِنْ قُوَّةٍ وَمِنْ رِبَاطِ الْخَيْلِ
تُرْهِبُونَ بِهِ عَدُوَّ اللَّهِ وَعَدُوَّكُمْ.

Ve eiddû lehüm mesteta'tüm min kuvvetin ve *min rıbâti'l-hayli turhibûne bihî adüvvalâhi ve adüvveküm*¹ âyet-i kerîmesinde düşmanlar için, *mesteta'tüm*, gücünüz yettiğince, yani var gücünüzle Allah'ın düşmanlarını ve sizin düşmanlarınızı korkutacak her türlü güç ve kuvveti hazırlamayı emrediyor. Namaz gibi bir emir! Oruç gibi bir emir! Burada *min kuvvetin* denmesi *nekire* olarak, yani *mine'l-kuvveti* denmeyip de *min kuvvetin* denmesi, “her çeşit kuvvet” mânasını ifade ediyor. Yani akla gelebilecek her türlü gücü, kuvveti düşünüp müslümanın onu sağlaması lazım.

İşte bunu başarmak zorundayız. Onların silahlarından üstün silah yapmak zorundayız.

---

¹ 8/Enfal, 60.

Nükleer güce sahip olmak zorundayız. İnsanı onlar kadar, onlardan daha üstün yetiştirmek zorundayız. Onlardan daha sıhhatli olmak zorundayız. Onlarla güreşe tutuştuğumuz zaman yenmek zorundayız. Ciğerimizi sigara dumanıyla doldurmamak zorundayız. Mecburuz sigara içmemeye! Sıhhatimizi tahrip etmeye hakkımız yoktur. Allah'ın emanetine hıyanet etmememiz lazım. Bu vücut bize Allah'ın emaneti olduğundan, yanağımızı sık-sıklar kan damlayacak kadar sıhhatli olmamız lazım.

Hanımlarımızın da öyle olması lazım, çocuklarımızın da öyle olması lazım. Çünkü bugün savaşta hanımımızı düşmana esir veremeyiz. Hanımlarımızın da en son nefesine kadar çarpışıp ölmesi lazımdır, düşmana sağ teslim olmaması lazımdır. Bugünün şartları bunu gösteriyor.

Kafkasya savaş alanıdır. Yugoslavya; bizim eski Belgrad vilayetimiz, Tuna eyaletimiz savaş alanıdır. Bugün Güneydoğu Anadolumuz savaş alanıdır. Dört bir yanımız fiilen barut kokmaktadır. Dört bir yanımızda fiilen kan akmaktadır.

Onun için bir saniyemizi boş geçirirsek Allah bunun hesabını sorar! Ferah içinde, rahat içinde, huzur içinde geçirdiğimiz bir saniyede yapmamız gereken bir vazifeyi yapmaz da sonra diz döver, pişman olursak, Allah o ihmalin hesabını herkesten sorar. İslâm dini yapılmayan şeylerden dolayı da insanı mesul tutar; “Niye bunu yapmadın?” diye...

Alimler;

“Mağrippte bir müslüman düşmanların eline esir olsa, Maşırık’taki -yani Doğu’daki- bütün müslümanların her varını vererek o tek müslümanı bile kurtarması boynunun borcudur. Kurtarmazsa vebal altında kalır!” diyor.

Fetva böyledir.

Orada binlerce müslüman kadın inlemektedir. Bunun tedbiri alınmamıştır. İhmal edilmiştir. Rahat zamanlar değerlendirilmemiştir. Çalışılmamıştır. Devreler geçmiştir... Müslümanlar sanayi tesisleri kurmamıştır. Müslümanlar düşmandan daha kuvvetli silahlar yapmamıştır. Müslümanlar çizginin öbür tarafına gönlüyle, kafasıyla -ilgilenmek yasakmış gibi- hududun öbür tarafına bakmamıştır. Öbür tarafta kardeşinin olduğunu

unutmuştur. “Artvin bizim, Batum başkasının!” diye düşünmüştür. “Edirne bizim, öbür tarafı başkasının!” diye düşünmüştür. Hâlbuki İmam Şâfiî cennet-mekân diyor ki;

c. Bir Diyar İslam Diyarı Oldu Mu Ebediyen Öyledir

“Bir diyar İslâm diyarı oldu mu, ebediyen İslâm diyarıdır; asla kâfir diyarı olmaz, asla dâru’l-harp olmaz.”

Orası müslümanın malıdır. Orasını kurtarmak için çalışmak müslümanın boynunun borcudur.

Onun için kuvvetli olmak zorundayız.

Nasıl kuvvetli olacağız?

Fikren, ilmen, kalben, ruhen, bedenen kuvvetli olacağız. Her bakımdan kuvvetli olmamız lazım.

“Jimnastik” dediğimiz faaliyetlere eskiden *riyâzatü’l-beden* derlerdi; bedenin eğitilmesi için yapılan faaliyetler demek. Bir de ruhun terbiyesi vardır; ona *riyâzatü’l-nefs* derler. Nefsin de terbiye edilmesi lazım, o da bir eğitim. O da havada bir şey değil. Çünkü insanın vücudunu yöneten içindeki görünmez

kıymetli varlıklardır; ruhudur, nefsidir, vicdanıdır, aklıdır, irfanıdır, imanıdır... Onların eğitimi yapılmazsa, dış kalıbı güzel ama içi harabe olan bir acûbe, hilkat garibesini mahlukla karşılaşırsınız. Dışı güzel, içi çirkin...

Filozofun birisi çok güzel yüzlü, levent gibi bir kimse görmüş; yanına gitmiş, konuşmuş. Bakmış ki abuk sabuk konuşuyor. demiş ki;

Inâu zehebin ve fîhi hallun. “Altından bir kap ama içinde sirke var!”

Onun için hem kalıbı hem kalbi güzel olacak; hem bedeni hem ruhu eğitilmiş olacak; hem kafası hem gönlü dopdolu olacak; ilimle, irfanla dolu olacak. İşte yapmamız gereken faaliyet budur.

Almanlar’dan bir tanesi Adapazarı’na gelmiş, gezdirmişler, fabrika kuracakları alanları görmüş. Ondan sonra da demiş ki;

“Peki, bir de Adapazarı’nın, şehrinizin kültür merkezine beni götürün!”

Mihmandarlar birbirlerine bakmışlar;

“Ne diyelim bu adama yani şimdi?! Yok! Kültür merkezi yok!..”

Hâlbuki kültür bir milletin gıdasıdır, canıdır; milletin fertlerini bir arada tutan beton harcıdır. Kültür olmadan insanların birliği olmaz ki! Bir milletin kültürünü yıkarsanız insanları dağıtırsınız.

Bizim yıllardır söylediğimiz şey:

Sen İslâm'dır diye İslâm'a düşmanlıktan, kendi kültürümüz İslâm'la ilgili diye devlet olarak İslâm'ın, İslâm dininin ve İslâm medeniyetinin her türlü tesirlerini hayatımızdan silerek, onları hayatımızın dışına atarak "Bütünüyle Batı medeniyeti içine girmeye karar aldık." diye kitaplara basıp da elçiliklerde bunu Türkiye'yi tanıtma kitabı olarak, sağa sola dağıtmak zihniyetinde olursanız, kendi kültürünüzle bağınızı kopartırsanız, bunun tabii sonucu anarşi olur! Bunun tabii sonucu insanların birbirlerini öldürmesi olur! Çünkü müslüman bir müslümanı öldürürse ebediyen cehenneme gider.

Ve men katele mü'minen müteammiden fe-cezâühû cehenneme hazen fihâ. Hiç çıkmamak üzere ebediyen cehenneme gider.

Bugün bir kardeş, yani babasını tanıdığımız, ailesini bildiğimiz, falanca kabilenin

mensubu; öteki kardeşine, yani babasını, ailesini bildiğimiz öteki kimseye silah atıyor, roketatar atıyor! 20 kişiyi, 30 kişiyi öldürüyor! Mezraa basıyor!

Neden?

İman yok! Kim tahrip etti imanı İşte bugünkü olayların sorumluları onlardır. O kültürü tahrip edenler suçlulardır. Asıl onları muhakemeye çekmek, asıl onları asmak lazım! Çünkü bu millete bu kötülüğü onlar yapmışlardır.

Bizim vazifemiz, bu kültürü ihyâ etmektir. Biz de ihyâ çalışması yapacağız. Çünkü bu kültür harçtır. Bizim ecdadımız imanla yoğrulmuş olan edebiyatı, ilâhisi, zihniyeti, atasözü, folkloru, örfü, âdeti, oturması, kalkması, konuşması, yatması, evi, barkı, bahçesi, haremligi, selamlığıyla; her şeyiyle İslâm'ı uygulamıştır. Kur'ân-ı Kerîm'i yaşamıştır. İşte o yaşamasının sonucu, bizim kültürümüzdür. O kültürü kurtarmamız lazım. O kültür müzelerle layık kıymettedir. Pahası ölçülemeyecek kadar yüksek bir hazinedir.

Bir arkeolog bir çömlek parçasını toprağın altından bulduğu zaman müzeye kaldırır-

yorlar. Bu kültür, o çömlek parçasından milyarca kere daha kıymetlidir. Onun için o kültürün öğrenilmesi, öğretilmesi lazım; benimsenmesi, yaşatılması lazım. Her hareketimizin izahı, temeli, kendi öz kültürümüzde olması lazım.

Bugün Batı bizi -Batıcılar'ı, devrimbazları, düzenbazları- öyle fena bir şekilde aldatmıştır ki cenazelerini kilise marşıyla kaldırıyorlar! Kilise ilâhisiyle... Daaan dan dan daaaan ilâhisi, kilise ilâhisi... Sözlerini de öğreneceğim, bakalım Meryem'den mi bahsediyor, teslisi mi anlatıyor, göreceğiz. Ama o beste kilise ilâhisidir. Zavallı ölü, tabutunun içinde ne üzüntüler geçiriyor, ne kadar muazzap oluyordur; tabut kabre hıristiyanın kilise ilâhisiyle, resmi merasimle gidiyor.

Bugün nikâh salonunda nikâhı yapılan kızın üzerinde giydiği elbise, Batılı'nın kiliseye, papazın karşısına dinî nikâhı yapmak için gittiği zaman giydiği elbisedir. Gelinimizi de kandırmışlardır.

Onun için kendi kültürümüze sahip olacağız. Hiçbir şeyimizi sebepsiz yapmayacağız. Niye böyle selamlamak doğru oluyor da böyle

selamlamak yanlış oluyor?!.. Niye alafranga güzel oluyor da alaturka kötü oluyor?!.. Niye kadın gibi tıraşlanmak güzel oluyor da sakal çirkin oluyor?!.. Niye şalvar kötü oluyor da zaman cart diye yırtılan pantolon güzel oluyor?!.. Niye boğazını sıkan kravat güzel oluyor da ötekisi çirkin oluyor?!.. Bunların mantığı var mıdır?

Benim ecdadımda güzeli varken niye güzeli bırakıp çirkinini alıyoruz?

Bunu nereden öğreneceğiz?

Kimse ne yaptığının farkında değil; üzerindeki kıyafetin, yaptığı hareketin, selamının farkında değil. Kendisi oynanan oyunların farkında değil.

O bakımdan kendi kültürümüzü öğreneceğiz. Bu bizim gıdamızdır. Bu arı sütü gibi bir şeydir. Genç bunu yediği zaman enerji dolar, hastalığı geçer, sıhhat kazanır, enerjik bir eleman olur. Bir üniversite hocası bunu yediği zaman alim olur, mucit olur. Bunu yemezse Avrupalı'ya gider, Amerika'ya hizmet eder. Bu kültürden mahrum yetişirse Amerika'dan kalkıp gelip de burada çamurlu topraklarda kahır çekmez. Onun için bu kültürü

öğreneceğiz, öğreteceğiz ve yaşayacağız. Tıraşımızdan giyimimize, evimizin dekorasyonundan mobilyasına...

Sedirin ne kötülüğü vardır da hantal hantal koltukları getirdik soktuk evimize?!..

Sedir çok güzeldi. Altına da eşya konuluyordu. Kaç kişi de isterse sığıyordu. Şimdi bir koltuğa iki kişiyi sokabiliyor musunuz? İster zayıf olsun ister şişman, dört kişi geldi mi oturacak yer kalmıyor. Mantıksızlığa, saçmalığa bakın!

Onun için son derece sevinçliyim. Kayserili kardeşlerimiz müteşebbis insanlardır. Sanaide de öyledir. Çalışkan insanlardır, zeki insanlardır. Ayrıca enerjiktir. Yani tip olarak Kayserili, enerjik insandır. Kısa bir zamanda böyle bir kültür müessesesini ortaya koydular.

Biz eğitim toplantıları yapmak için otel arıyoruz.

Bize büyükçe mekanlar lazım.

Samarra'da kurulmuş olan camiyi biliyor musunuz?

Dünyanın en büyük camisidir. Abbasîler'in kurmuş olduğu cami, dünyanın en büyük camisidir.

Minaresi nasıldır?

Dış tarafından -dar bir sokak kadar geniş yol- müezzin döne döne 50 kûsur metreye tırmanıp minaresine bineğiyle çıkardı.

Öyle muhteşem cami... Öyle muazzam tesisler... Bizim Selimiye kışlasını görün. Onbaşı kışlasını görün...

Bize büyük mekânlar lazımdır.

Biz büyük işler yapmak durumundayız. Allah bize büyük görevler yüklemiştir. Allah bize büyük şerefler vermiştir, büyük izzet vermiştir. Cihanın bekçiliği müslümanın hakkıdır ve vazifesidir; Amerikalı'nın değil! Amerikalı'ya akıl öğretmek, onu hizaya getirmek müslümanın görevidir. Ama müslüman bugün Amerikalı'nın attığı mermiyi gemisinden savamıyor; öyle bir acı duruma düşmüştür.

Yemeyip, içmeyip bu acı durumdan kurtulmamız lazım geliyor. Her türlü gafleti bırakıp Allah'ın istediği insân-ı kâmil olmak zorundayız.

d. Abdullah İbn Mübarek Mübarek Ođlu Mübarektir

Çok sevdiğim ve her konuşmada bir vesile düşürüp de kendisinden bahsettiğim bir mübarek zât var. Babasının adı da Mübarek. Mübarek oğlu Mübarek; Abdullah İbnü'l-Mübârek. Okuyun diye *Kitâbü'z-Zühd ve'r-rekâik* kitabını neşrettik; efkâr-ı umumiyeye arz ediyoruz.

Ben bu şahsın çizgi romanının, filminin çevrilmesi gerektiğı kanaatindeyim. Efsane gibi bir insan! Çok büyük bir alim! Onun zamanında ittifakla “İslâm âleminin şarkında ondan büyük alim yok.” diyorlar. Herkes methediyor. Yani üç kıtaya yayılmış koca İslâm âleminin en büyük alimi veya en büyük iki aliminden şarklı olanı. Birincisi veya nihayet ikincisi... Türk asıllı ama Arab'ın diline sahip, hadis ilmine sahip, Kur'ân-ı Kerîm'e vâkıf. Büyük alim... Evliyâ derecesinde mutasavvıf! Yani mukarrebûndan, vâsılînden, kerametleri zâhir bir mutasavvıf...

Alim ve mutasavvıf...

Anlıyoruz ki herhalde kanbur, beyaz sakallı, zayıf, naif, rüzgârdan uçacak gibi bir kimse...

Hayır, değil! Bileğini kimsenin bükemediği bir silahşor. Kimse bükemiyor. Dört kişi, beş kişi, altı kişi; kaç kişi karşısına gelse hepsini deviriyor. Ata binmekte emsalsiz. Kılıç kullanmakta emsalsiz.

Bir sene hacca gelirmiş, bir sene cihada gidermiş, bir sene de ticaret sevap olduğu için seyahat edermiş. Gününün bir saatini zikre ayırmış; o saatte kimseyle konuşmaz, yanına kimseyi almazmış. Sâir zamanında ilim ve irfanla meşgul olurmuş.

Bizim insanımız böyle olacak. Yani *zül-cenâheyn*, iki kanatlı olacak. *Zülcenâheyn fî ilmi'z-zâhiri ve'l-bâtın*. Zahir ilmini bilecek, bâtın ilmini bilecek. Bu bakımdan *zül-cenâheyn*.

Sâhibu's-seyfi ve'l-kalem. Hem kılıç sahibi olacak hem kalem sahibi olacak!

Bu da iki kanatlıdır. Hem kılıç sahibi hem de kalem sahibi. İnsanımızı böyle yetiştireceğiz. Gençlerimiz böyle yetişecek. Bu gençler

öyle yetişmeli. Dinini bilmeli ama kimse bileğini de bükememeli!

Kültürümüzün dünya üzerinde emsali yoktur, eşi yoktur, menendi yoktur! Müslüman ülkeler bile bizim ecdadımızın kültürüne ayrıca hayrandır!

e. Dünyanın Birçok Yerinde Bizden Hoca İstiyorlar

Tayland'dan bir neşriyat müdürü editörü -Tahran'da karşılaştığımız zaman- bana dedi ki;

“Hocam, Türkiye'den bize hoca gönderin!”

Ben de dedim ki;

“Tayland'a çok yakın Bangladeş, Hindistan, Pakistan var. Sizin bölgenize yakın... Kültürünüzü de biliyor. Oradan hoca alın!”

“Hayır, biz Türk istiyoruz!” dedi.

Pakistanlı birisiyle tanıştım.

“Ahh!” dedi, “Rahmetli babam Türkler'i öyle severdi ki 'Türk' deyince ağlardı! Türkler için kaside yazardı. Söz söylettirmezdi aleyhinde... 'Susun! Onlar evliyâdır.' derdi.” dedi.

“İyi ki baban şimdiki Türkler’i görmemiş!..” dedim.

Ankara’ya, İstanbul’a gelse ne yaparız? Türkler hakkında böyle düşünen o mübarek insan gelse, büyük şehirlerde yazın bir dolaşsa ne yaparız?

Ne hâle gelmişiz...

Bir zaman arslanların dolaştığı sahralarda şimdi topal itler cevelân ediyor.

Libya’ya ziyarete gittim. 42 devletin delegeleriyle beraber müzesini gezdik. Müzeyi gezerken delegeler bana dirsekleriyle işaret ediyorlar, diyorlar ki;

“Bunlar hep sizin eseriniz!”

Dünyada imparatorluk kurmuş olup da memleketine yoksul, aç, çıplak dönmüş Türkler’den başka bir millet yok! Hepsi gittiği yeri sömürmüş, istila ettiği yerin kanını kurutmuş. Hepsi tahtakurusu gibi şişmiş, hepsi memleketine çaldığı eşyaları getirmiş. Ama benim ecdadım gittiği yere ilim, irfan götürmüş. Canını vermiş. “Allah yolunda feda olsun!” demiş. Hiçbir şeyini de almamış. Kendisinden nesi varsa vermiş, oradan bir şey almamış.

Bu kültürü ğreneceğiz. Bu mazlumları biz savunacağız. Bunların herkes aleyhinde... Hatta torunları bile! Bazı sapık torunları bile bunların kadrini, kıymetini bilmiyor. Çünkü bu insanlar vnmemişler. Çünkü bu insanlar isimlerini eserlerine yazmaktan bile utanmışlar. İsimlerini saklamışlar.

Abdullah İbnü'l-Mübârek bir savaşta mbarezede çıkıyor; kaç tane düşman gelirse önüne, yeniyor. Peçeli ama... şöhret olmasın diye yüzünü göstermemiş. "Kimse nmımı bilmesin." diye savaşa peçeyle çıkıyor. Erkek peçe takar mı? Peçeyle çıkıyor.

İki tarafta iki ordu... Mbarizler çıkıyorlar, orta yerde çarpışıyorlar. Ötekiler seyrediyor. Üç, beş, yedi, on, yirmi, otuz... Mbarezeden sonra iki taraf kızışıyor, iki ordu birbirlerine hücum ediyor; eski savaşların usul böyle. nce ordular karşılıklı saf bağlarlar. Bir taraftan bir mbariz çıkar.

"Var mı bana yan bakacak, benim karşıma çıkacak sizde bir er!" diye er diler. Öbür taraftan da bir er onun karşısına çıkar, vururlar. Kim yenerse... Böyle olurdu.

Karşısına çıkan dört kişiyi öldürüyor. Ordu yerinde duramıyor. *Allahu Ekber* diyorlar, hop oturup hop kalkıyorlar. Tabi düşman karşısına çıkamıyor... Bakıyorlar ki önüne geleni deviren bir kimse; kimse karşısına çıkamıyor. Dönüp İslâm saflarına geliyor.

“Ya mübarek! Sen kimsin? Örtülü, peçeli...”

Neden?

Şöhretten kaçmışlar. Riya olmasın diye sakınmışlar. Ecrini Allah’tan beklemişler. Övünmemişler. Bilakis kendilerini kötü göstermişler.

“Ben âciz, nâçiz...”, “Ben fakîr-i pür-taksîr...” demişler.

Ne fakiri?! Ne âcizi?!

“Ben günahkâr...” demişler.

Ne günahkârı?!.. Evliyâ; gece uyumaz, sabahlara kadar ağlar. Gündüz akşamlara kadar Allah yolunda çalışır.

Bu kültürü öğreneceğiz. Çocuklarımızı bu kültürle yetiştireceğiz. Evimiz bu kültürün tesiri altına girecek. Kafamız bu kültürle ay-

dınlanacak. Gönlümüz, kalbimiz bu kültürle canlanacak. İşte o torunların yeni ecdadı biz olacağız. Cihana biz Allah'ın emrini yayacağız. *İ'lâ-yı kelimetullahı* biz yapacağız. Sırp'ı, Ermeni'yi durdurursak biz durduracağız. Haksızlık yapanı, eşkıyâyı, sömürücüyü def edecekse mü'min, muttakî, âhireti düşünen, ölümden korkmayan, Allah'tan başka hiçbir şeyden korkmayan insanlar def edecek.

Onun için bu kültür bizim hazinemiz! Bu kültür bizim can gıdamız, hayat suyumuzdur! Bu kültür bizim kalemizin taşlarının harcıdır. Bu kültürümüzü her yönüyle; ruhen ve beden, kalben ve kâliben, aklen ve fikren, her yönüyle öğreneceğiz, öğreteceğiz. İnsân-ı kâmiller yetiştireceğiz.

Allahu Teâlâ hazretlerinin -bizden dua, O'ndan icabet- lütfu çoktur; bizim isteklerimiz çok büyük de olsa, bizim o ikramlara liyakatimiz olmasa dahi, O'nun lütfunun çokluğundan vermesini dileriz, umarız. Affını, ihsânını dileriz.

Allahu Teâlâ hazretleri bu hayrı yaptığınız gibi daha nice hayırlar yapmanızı nasip eylesin. Şu binayı kurduğunuz gibi şu binanın

içinde nice nice sevaplı, hayırlı işler yapmanızı nasip eylesin. Allah'ın rızasına cümlelerinizi vâsıl eylesin. Selamına cümlelerinizi erdirdi. Cemalini cümlelerinize göstere. Habîb-i Edîb'ine komşu eylesin.

es-Selâmu aleyküm ve rahmetullâhi ve berekâtüh!

Prof. Dr. Mahmud Es'ad COŞAN
8 Şa'bân 1413 / 31.01.1993
Hakyol Vakfı/ Kayseri

[Bütün KONFERANSLAR'a PDF olarak ulaşmak için tıklayınız.](#)

